

Po tretie sa odvolateľka domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ako aj rozpornosti odôvodnenia, lebo kvalifikoval porušenie spoločnosti Electrabel ako pokračujúce, hoci bolo len jednorázové.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

Odvolanie podané 26. februára 2013: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl a i. proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2012 vo veci T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl a i./Európska komisia

(Vec C-94/13 P)

(2013/C 129/13)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolatelia: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl a i. (v zastúpení: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, avvocati)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Talianska republika, Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. rl a i.

Návrhy odvolateľov

— zrušiť a/alebo zmeniť napadnuté uznesenie a zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania sa odvolatelia dovolávajú nesprávnych právnych posúdení pri uplatnení zásad stanovených Súdny dvorom v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“, na jednej strane, pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia rozhodnutí Komisie v oblasti štátnej pomoci, a na druhej strane, pokiaľ ide o rozdelenie dôkazného bremena pri predpokladoch podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

V uznesení, ktoré je predmetom tohto odvolania sa Všeobecný súd odchyľil od rozhodnutia Súdneho dvora uvedeného v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ z 9. júna 2011, ktorý stanovil, že samotné rozhodnutie Komisie musí obsahovať všetky podstatné náležitosti na účely jeho vykonania vnútroštátnymi orgánmi. Hoci rozhodnutie neobsahuje podstatné náležitosti na účely jeho vykonania vnútroštátnymi orgánmi, Všeobecný súd nekonštatoval žiadny nedostatok metódy, ktorú si Komisia zvolila pre prijatie napadnutého rozhodnutia, čo so sebou prináša nesprávne právne posúdenie.

Na základe zásad stanovených Súdny dvorom v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ v rámci vymáhania prislúcha členskému štátu a nie príjemcovi pomoci preukázať v každom jednotlivom prípade existenciu predpokladov podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V prejednávanej veci však Komisia v napadnutom rozhodnutí opomenula spresniť „podrobnosti“ takéhoto overenia. V dôsledku toho, nedisponujúc podstatnými náležitosťami, ktoré bolo potrebné preukázať v rámci vymáhania, že poskytnuté výhody predstavujú na strane príjemcov pomoci štátnu pomoc, Talianska republika — zákonom č. 228 z 24. decembra 2012 (článok 1 ods. 351 a nasl.) — rozhodla o prenesení dôkazného bremena v rozpore s tým, čo bolo uvedené v judikatúre Spoločenstva.

Podľa talianskeho zákonodarcu neprislúcha štátu, ale každému podniku, ktorý je príjemcom pomoci udelenej v podobe oslobodenia od sociálnych odvodov preukázať, že predmetné výhody nenarúšajú hospodársku súťaž, ani neovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi, v prípade absencie čoho sa predpokladá, že výhody narúšajú hospodársku súťaž a ovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi. Toto všetko zjavne odporuje zásadám uvedeným v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“.

Odvolanie podané 26. februára 2013: Alfier Costruzioni Srl a i. proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. decembra 2012 vo veci T-261/00, Sacaim SpA a i./Európska komisia

(Vec C-95/13 P)

(2013/C 129/14)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolatelia: Alfier Costruzioni Srl a i. (v zastúpení: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, avvocati)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Talianska republika, Sacaim SpA a i.

Návrhy odvolateľov

— zrušiť a/alebo zmeniť napadnuté uznesenie a zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania sa odvolatelia dovolávajú nesprávnych právnych posúdení pri uplatnení zásad stanovených Súdny dvorom v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“, na jednej strane, pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia rozhodnutí Komisie v oblasti štátnej pomoci, a na druhej strane, pokiaľ ide o rozdelenie dôkazného bremena pri predpokladoch podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

V uznesení, ktoré je predmetom tohto odvolania sa Všeobecný súd odchytil od rozhodnutia Súdneho dvora uvedeného v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ z 9. júna 2011, ktorý stanovil, že samotné rozhodnutie Komisie musí obsahovať všetky podstatné náležitosti na účely jeho vykonania vnútroštátnymi orgánmi. Hoci rozhodnutie neobsahuje podstatné náležitosti na účely jeho vykonania vnútroštátnymi orgánmi, Všeobecný súd nekonštatoval žiadny nedostatok metódy, ktorú si Komisia zvolila pre prijatie napadnutého rozhodnutia, čo so sebou prináša nesprávne právne posúdenie.

Na základe zásad stanovených Súdny dvorom v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“, v rámci vymáhania prislúcha členskému štátu a nie príjemcovi pomoci preukázať v každom jednotlivom prípade existenciu predpokladov podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V prejednávanej veci však Komisia v napadnutom rozhodnutí opomenula spresniť „podrobnosti“ takéhoto overenia. V dôsledku toho, nedisponujúc podstatnými náležitosťami, ktoré bolo potrebné preukázať v rámci vymáhania, že poskytnuté výhody predstavujú na strane príjemcov pomoci štátnu pomoc, Talianska republika — zákonom č. 228 z 24. decembra 2012 (článok 1 ods. 351 a nasl.) — rozhodla o prenesení dôkazného bremena v rozpore s tým, čo bolo uvedené v judikatúre Spoločenstva.

Podľa talianskeho zákonodarcu neprislúcha štátu, ale každému podniku, ktorý je príjemcom pomoci udelennej v podobe oslobodenia od sociálnych odvodov preukázať, že predmetné výhody nenarúšajú hospodársku súťaž, ani neovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi, v prípade absencie čoho sa predpokladá, že výhody narúšajú hospodársku súťaž a ovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi. Toto všetko zjavne odporuje zásadám uvedeným v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“.

**Žaloba podaná 26. februára 2013 — Európska komisia/
Helénska republika**

(Vec C-96/13)

(2013/C 129/15)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia a A. Tokár)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že uložila podmienky v otvorenom zadávacom konaní na poskytovanie služieb tech-

nickej pomoci pre OPS-IKA [integrovateľný informačný systém Idryma Koinonikon Asfaliseon (Inštitúcia sociálneho zabezpečenia; ďalej len „IKA“) a pre internetovú stránku IKA, ako aj na rozšírenie databáz na obdobie 30 mesiacov (výzva na predloženie ponúk č. L30/POY/9/5-6-2009 — uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie pod č. 2009/S110-159234), podľa ktorých mali mať uchádzači skúsenosť s vykonávaním podobných zmlúv pre grécky poisťovací orgán, a ďalej, že skúsenosť subdodávateľov nemohla nahrádzať skúsenosť uchádzačov, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2, článku 44 ods. 2 a článku 48, v spojení s článkom 2 smernice 2004/18/ES⁽¹⁾),

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Údajné porušenie článku 44 ods. 2 a článku 48 v spojení s článkom 2 smernice 2004/18/ES sa týka zadávacieho konania IKA ako verejného obstarávateľa na poskytovanie služieb technickej pomoci pre OPS-IKA (integrovateľný informačný systém IKA) a pre internetovú stránku IKA, ako aj na rozšírenie databáz.
2. Komisia zastáva názor, že podmienka vo výzve na predloženie ponúk, podľa ktorej sa vyžaduje skúsenosť s realizáciou integrovaného informačného systému pre inštitúciu sociálneho zabezpečenia v Grécku, predstavuje geografickú podmienku, ktorá porušuje zásadu rovného zaobchádzania a zásadu zákazu diskriminácie, ktoré sú stanovené v článku 2, v článku 44 ods. 2 a v článku 48 smernice 2004/18.
3. Uvádza sa, že grécke orgány sa vo svojich odpovediach na odôvodnené stanovisko Komisie zaviazali vykonať všetky zmeny v súlade s výhradami Komisie, čím v podstate uznali údajné porušenie.
4. Komisia sa tiež domnieva, že podmienka vo výzve na predloženie ponúk, podľa ktorej skúsenosť subdodávateľov uchádzača nemôže nahrádzať skúsenosť uchádzača, porušuje článok 48 smernice 2004/18, lebo podľa uvedenej podmienky uchádzači nemôžu uplatniť skúsenosť tretích osôb, aby preukázali, že majú technickú spôsobilosť, ktorá sa vyžaduje na vykonanie dotknutej zmluvy.
5. Grécke orgány sa vo svojej odpovedi zaviazali, že nová výzva na predloženie ponúk výslovne stanoví možnosť pre podniky — uchádzačov uplatniť relevantnú skúsenosť tretích subjektov, t. j. subdodávateľov, čím v podstate uznali aj druhú výhradu Komisie.
6. Grécke orgány však nestanovili konkrétny dátum novej výzvy na predloženie ponúk a namiesto toho rozhodli predĺžiť dobu trvania predchádzajúcej zmluvy, pričom sa odvolali na dôvody vnútroštátneho verejného poriadku.